

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Lønnen til de værnepligtige befalingsmænd i civilforsvarskorpset er reguleret dels i civilforsvarsloven, dels ved tekstanmærkning på finansloven, og jeg kunne derfor besvare det stillede spørgsmål med en henvisning til, at da de gældende regler hviler på lovbestemmelser, har jeg ingen mulighed for på egen hånd at ændre bestemmelserne. Jeg skal imidlertid kort redegøre for disse bestemmelser og deres baggrund.

I lov om civilforsvaret, som den senest er ændret ved lov af 9. marts 1962, er det i § 12 fastsat:

„De værnepligtige ved civilforsvarskorpset er med hensyn til kvarter, forplejning, beklædning, lønning, fribefordring o. lign. undergivet de for hærens værnepligtige gældende regler.“

Meningen med denne bestemmelse er, at selv om de værnepligtige i civilforsvarskorpset har helt andre opgaver og får en helt anden uddannelse end de værnepligtige i det militære forsvar, skal de ikke have materielle fordele, men naturligvis heller ikke materielle ulemper, når de sammenlignes med de værnepligtige i hæren, som er den største gruppe værnepligtige, og hvis forhold lovgivningsmagten derfor har ment burde være normgivende.

Nu er forholdet det, at de værnepligtige i hæren, der udpeges til befalingsmænd, først opnår befalingsmandsstatus efter 14 måneders tjenestetid, hvorimod de værnepligtige i civilforsvarskorpset, der udpeges til befalingsmænd, opnår befalingsmandsstatus allerede efter 10 måneders tjenestetid i dette korps. Hvis man nu gav de værnepligtige befalingsmænd i civilforsvarskorpset befalingsmandsløn allerede efter 10 måneder, så ville de få denne højere løn 4 måneder tidligere end befalingsmændene i hæren, og rent bortset fra om noget sådant ville være rimeligt i forhold til de værnepligtige befalingsmænd i hæren, kan man diskutere, om en sådan fremrykning af tidspunktet for overgangen til den forbedrede aflønning som værnepligtig befalingsmand

ville være i overensstemmelse med civilforsvarslovens § 12. Denne lovbestemmelse er hidtil altid blevet fortolket således, at det er udløbet af værnepligtstiden som menig ved hæren og ikke den enkelte værnepligtiges overgang til befalingsmandsstatus, der er afgørende for, fra hvilket tidspunkt den højere aflønning som befalingsmand kan påbegyndes. Disse aflønningsregler har endvidere fundet udtryk i bestemmelsen i tekstanmærkning nr. 1 til § 13 i finansloven for finansåret 1967-68, hvorefter menige, delingsførere, forvaltningsassistenter og håndværkere i civilforsvarskorpset aflønnes efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler, når de holdes til fortsat pligtig tjeneste efter hjemsendelse af deres årgang, dog ikke på et tidligere tidspunkt end hjemsendelse af værnepligtige menige i hæren.

Bilgrav-Nielsen: Ja, jeg kan takke for svaret, men jeg synes ikke, jeg kan takke for et velvilligt svar. Jeg forstår, at det i nogen grad er et spørgsmål om at fortolke § 12, men jeg synes godt, man kunne fortolke § 12 lidt anderledes. Jeg er klar over, at man er vant til at fortolke § 12 derhen, at det er efter 14 måneder — altså efter den tid, da hærens menige hjemsendes — man skal aflønnes som befalingsmand. Men det var derfor, jeg spurgte ministeren, om han ville ændre i reglerne; jeg var nemlig godt nok klar over, at det kunne være vanskeligt at fortolke på en anden måde i fremtiden. Jeg kan altså forstå, at jeg ikke skal vente et initiativ fra ministeren på dette område; jeg må så overveje, om der er mulighed for at gøre en indsats for de værnepligtige befalingsmænd i civilforsvarskorpset ad en anden vej.

Indenrigsministeren (Hans Hækkerup): Det sidste lød jo nærmest som en trussel; nu må jeg se, hvad den indeholder.

Det ærede medlem har naturligvis ret i, at der ikke var så megen velvilje at spore i mine bemærkninger. Men jeg vil gerne føje til, at jeg meget vel kan forstå, at de folk,